ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 22 Αὐγούστου 1922 Ἁγιαθονίκου μάρτ. Σελήνη 18 ἡμερῶν

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθ. 1772 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Γραφεῖα Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ

Ἐς τὴν συναυλίαν τῶν ἀντικυβερνητικῶν ὀργάνων, τὴν συναυλίαν τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ὁ τύπος ὁ ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς «Ἡνωμένης» κοινὸν διεξαγαγὼν τὸν κατὰ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἀγῶνα, ὁ προσλαβὼν σήμερον τὸν τίτλον τοῦ «καθεστωτικοῦ»—ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν καὶ Βενιζελικὸν—προσετέθη ἀπό τινος καὶ ὁ ἐγχώριος «Νέος Κῆρυξ».

Ἡ λυσσωδῶς καταφερθεῖσα κατὰ τοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἐν τῇ πέρᾳ ὡς πέρα φιλελευθέρᾳ Μυτιλήνῃ ἐφημερὶς αὕτη, καὶ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἐξυμνήσασα τὰς ἐκ τῆς καταρραμένης 1ης Νοεμβρίου προελθούσας Κυβερνήσεις καὶ ἰδίᾳ τὸν ἐκ Πατρῶν ἐφιάλτην Γούναρην, χαρακτηρίζει ἤδη τὴν Κυβέρνησιν ἐν τῷ συνόλῳ της ὡς «κυβέρνησιν μηδὲν καὶ μηδενικῶν» καὶ διακηρύττει ὅτι «τὰ μηδενικὰ τὰ ὁποῖα μᾶς κυβερνοῦν εἶναι οἱ δημιουργοὶ τῶν μεγαλειτέρων ἀτυχημάτων διὰ τὴν Ἑλλάδα»!

Καταλήγων ὁ «Νέος Κῆρυξ» ἀποφαίνεται ὅτι «ἡ Κυβέρνησις μηδὲν μηδενικῶν καὶ καταστροφέων ἐκπεσοῦσα εἰς τὴν λοίκην συνείδησιν πίπτει καὶ τῆς ἀρχῆς σήμερον—αὔριον.» Ἡ πτῶσις αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος».

Δὲν εἶναι ἡ ἐπιτοπία «καθεστωτικὴ» ἐφημερὶς μόνον ἡ ἀποφαινομένη οὕτω. Ἐξαιρέσει δύο-τριῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλων τινῶν εἰς τὰ δάκτυλα ἀριθμουμένων ἐπαρχιακῶν, οὐσσωμος ὁ ἄλλος τύπος—περὶ οὗ ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ φιλελευθέρου—διακηρύττει τὴν τελείαν χρεωκοπίαν τῶν μετανοεμβριανῶν Κυβερνήσεων καὶ ζητεῖ τὴν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀπομάκρυσιν τῆς Γουναροστρατικῆς τοιαύτης.

Εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ὅμως καὶ κατὰ τὰς ἀγωνιώδεις στιγμὰς ἃς διέρχεται ἡ ἄμοιρος Ἑλλάς, ὀὲν ἀρκεῖ ὅτι ἀναγνωρίζεται καὶ διακηρύττεται ὑπὸ τῶν ἐνενήκοντα ἐννέα ἑκατοστῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅτι αἴτιοι τοῦ οἴκτροῦ, τοῦ ἀπελπιστικοῦ καταντήματος αὐτῆς εἶναι αἱ ἀπαίσιαι μετανοεμβριακαὶ κυβερνήσεις. Δὲν ἀρκεῖ ἡ διακήρυξις ὅτι πρέπει νὰ πέσῃ ἡ Κυβέρνησις.

Νὰ πέσῃ! Ναί. Κάθε παρερχομένη ἡμερα τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν παραμονῆς της, καὶ νέας συμφορὰς ἐπιφυλάσσει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἀλλ' ἔπειτα; Τί νὰ γίνῃ; Νὰ μείνῃ ἀκυβέρνητος ἡ Ἑλλάς; Ὄχι βεβαίως. Ἀλλὰ τίς θὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν; Πρῶτον τίς θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τὰς τεραστίας εὐθύνας τῆς διακυβερνήσεως αὐτῆς, εἰς ὃ σημεῖον τὴν κατηγτησαν οἱ ἀπαίοιοι νεκροθάπται της;

Ὁ «Καθεστωτικὸς» τύπος χωρὶς νὰ τὸ λέγῃ ἀφήνει ἐν τούτοις νὰ ὑπονοηθῇ. Δύο κυρίως τάσεις ὑπάρχουν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ. Ἡ μία προσβλεπει πρὸς σχηματισμὸν κυβερνήσεως ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ. Ἡ ἄλλη ὑπὸ τοῦ κ. Δούσμανη. Μὲ ἄλλους λόγους ἀμφότεραι αἱ τάσεις συνοψίζονται εἰς τὸν σχηματισμὸν στρατιωτικῆς κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ ποίας ἐγγυήσεις παρέχει ὁ σχηματισμὸς οἱασδήποτε ἀποχρώσεως κυβερνήσεως; Ἀνεξαρτήτως ἂν δύναται οἱ ἀναφερόμενοι νὰ ἀποτελέσουν κοινοβουλευτικὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἂν δεχθῶμεν ὅτι λόγῳ τῶν περιστάσεων καὶ χάριν τῶν προσώπων τούτων, θὰ παρεκάμπτοντο καὶ οἱ τύποι, ποῖα κεφάλαια κυβερνητικὰ κέκτηται οἱ καλοὶ ἴσως καθ' ὅλα τὰ ἄλλα στρατιωτικοὶ οὗτοι, οἱ μεγάλοι ἴσως πατριῶται, ἀλλ' οὐδέπω δοκιμασθέντες ὡς κυβερνῆται;

Κατὰ πόσον συγκεντροῦν οὗτοι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ; Καὶ ποίας ἐγγυήσεις παρέχουν περὶ τῆς συνάμεώς των νὰ μετατρέψουν ἐπὶ τὸ εὐμενέστερον τὰ αἰσθήματα τῶν συμμάχων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν, τὴν μόνην ἴσως πληγὴν αὐτῆς;

Καὶ ἂν ἴσως δὲν πρόκειται περὶ τῶν προσώπων τούτων, ποῖοι ἄλλοι λοιπὸν πρόκειται καὶ πρέπει νὰ διαδεχθοῦν τὴν τραγικῶς ἐν παντὶ ἀποτυχοῦσαν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως θὰ κατακρημνισθῇ ὑπὸ τὴν σωρειὰν τῶν ἀποτυχιῶν καὶ τῶν συμφορῶν ἃς ἐπὶ τοῦ ἔθνους συνεσώρευσε;

Ἀλλ' ὑπάρχει σήμερον πλέον καιρὸς πρὸς πειραματισμούς.

Ὁ καθεστωτικὸς τύπος δὲν ἐκπληροῖ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἐπιβαλλόμενον καθῆκον του. Ἀναγνωρίζων καὶ διακηρύττων τὴν χρεωκοπίαν τοῦ Γούναρη καὶ τῶν λοιπῶν συμπαραστατῶν του εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος, ὁμολογεῖ ἤδη τὴν πλάνην του. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ὁ στοιχειώδης πατριωτισμὸς ἐπιβάλλει νὰ διακηρύξῃ καὶ τὴν μετάνοιάν του. Καὶ νὰ ὀνομάσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἥτις παρέχει ἐγγυήσεις περὶ συγκρατήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν κατήφορον τοῦ ὀλέθρου εἰς τὸν ὁποῖον ἀκατασχέτως κατακρημνίζεται. Νὰ ἐκλιπαρήσῃ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως δεδοκιμασμένης, συγκεντρούσης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὰς ἐλπίδας, καὶ τῶν συμμάχων τὴν ἐμπιστοσύνην.

ΤΑ ΕΛΛΗΝ. ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» κ. Κ. Ρέντης, εὑρισκόμενος εἰς Σαὶν-Μόριτ, ἐπιστέλλει ἀνταπόκριαν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα, ἐκ τῆς ὁποίας παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω ἀφορῶντα τὴν στάσιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως. Τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀνταποκρίσεως θεωροῦμεν τόσῳ μᾶλλον ἐπιβεβλημένην, καθ' ὅσον **ἐκπροσωπεῖ ἐγκυρωτάτας** — ὡς λέγει — **γνώμας**:

. . . . . .

Καὶ ἐνῷ τοιαῦτα εἶνε ἡ θέσις τῶν ζητημάτων μας αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἔχομεν νὰ ἴδωμεν καὶ ποία πρέπει νὰ εἶνε ἡ στάσις τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ποῖα τὰ καθήκοντά του, καὶ ποῖαι αἱ ὑποχρεώσεις αἵτινες τοῦ εἶνε ἐπιβεβλημέναι ἀπέναντι τῆς σαφῶς διαγραφομένης καταστάσεως.

Ἐπανελήφθη καὶ τελευταίως τὸ τόσον προσφιλὲς εἰς τὸν Παλαιοκομματισμὸν ἐπιχείρημα ὅτι τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἶνε κόμμα **«ἀνατρεπτικόν»**. Διὰ τοὺς προχεριολόγους τοῦ Παλαιοκομματισμοῦ, ἀνατροπὴ ὑ ἦρξεν ὁ σκοπὸς τοῦ Κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ ἀνατροπὴ εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ Δυναστικοῦ ζητήματος ἀντίληψις τῶν Φιλελευθέρων.

Εἶνε ἐν τούτοις γνωστὸν ὅτι τὸ Κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης ἐγένετο πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς καταστροφῆς πρὸ τῆς ὁποίας ἐφέρετο. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ἀνελήφθη κἂν ὑπὸ μειοψηφίας πατριωτῶν ἐναντίον τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ· ἀλλ' ἀπετέλεσε κίνημα πρὸς ἐφαρμογὴν πολιτικῆς ἡ ὁποία προσφάτως ἀκόμη εἶχε λάβει τὴν ἔγκρισιν τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων. Ἀποτελεῖ δὲ προσβολὴν τῆς ἀληθείας ὅτι οἱ ἐκλογεῖς εἶχον δῆθεν δώσῃ περιωρισμένην ἐντολὴν εἰς τὸν Βενιζέλον διὰ τὴς ψήφου των τῆς 31ης Μαΐου τοῦ 1915. Εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα τοιοῦτον εἶδος περιωρισμένων ἐντολῶν δὲν συναντᾶται. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου πολέμου εἶχε δημοσίᾳ καὶ ἀπερκφρίστως δηλώσῃ ὅτι εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία ἐκανεῖτο ἐναντίον τῆς Σερβίας, ἡ **Ἑλλὰς θὰ ἐκήρυττε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Βουλγαρίας**. Καὶ ἡ δήλωσις αὕτη ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς καθ' ἣν σημαίν ἐδδδον ψῆφον ἀμπιστοσύνης εἰς τὸν Βενιζέλον κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 31ης Μαΐου 1915.

Κατὰ συνέπειαν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶχεν ἁπλῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδιαφερεθῇ διὰ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν κακοὶ κυβερνῆται ὡδήγουν κατὰ κρημνῶν, ὑποστηρίζοντες τὴν μεγέθυνσιν τῆς Βουλγαρίας εἰς βίρος ὄχι μόνον τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρουμανίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν εἶχεν ἀπλῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητήσῃ δι' ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ κινήματος τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας ἀπὸ βεβαίας καταστροφῆς. Ἀλλὰ εἶχε πλέον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὸ πράξῃ, εἰς ἐκτέλεσιν ρητῆς ἐντολῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν 31ην Μαΐου 1915. Καὶ θὰ ἦτο ὑπεύθυνον ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐὰν παρέλειπεν ἐπὶ μακρότερον νὰ ἐπιδιώξῃ δι' οἱουδήποτε τρόπου τὴν ἐπιβολὴν τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶχεν ἐγκρίνει. Ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος τούτου δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀνατροπῆς. Ἀντιθέτως, ἀνατροπὴν ἐπεχείρησαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐκπεφρασμένην λαϊκὴν θέλησιν.

Ἀλλὰ καὶ πορὰ τὰς παταγώδεις ἐπιτυχίας τὰς ὁποίας ἔσχε τὸ ἐκ τοῦ Κινήματος τῆς Θεσσαλονίκης προελθὸν καθεστώς, πάλιν οἱ Φιλελεύθεροι δὲν ἐθεώρησαν ὅτι διὰ τούτου καὶ μόνον ἐξηφρίλισαν ἐπὶ μακρὸν τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας. Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, πιστὸς εἰς τὰς φιλελευθέρας ἀρχάς τοῦ κόμματος, ἔσπευδε νὰ ζητήσῃ ἀνανέωσιν τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς, εὐθὺς ὡς τὸ ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις. Πρὸς τὸν λαὸν ἐφανίζε τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς του, καὶ παρ' αὐτοῦ ἔζητει νέαν πίστωσιν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου. Ὡμολόγει μετὰ παρρησίας ἐσωτερικὰς ἀτελείας, ὑπέσχετο τὴν διόρθωσιν αὐτῶν καὶ ἐξέθετε μετ' εἰλικρινίας τὰς ἐπὶ τοῦ Δυνασικοῦ ζητήματος ἀντιλήψεις του, ζητῶν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνοθεύτον ἐμπιστοσύνην τῶν ἐκλογέων.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Ἀποτελεῖ μήπως προγραμμα «ἀνατροπέων»; Καὶ δὲν ἠδύνατο οἱ Φιλελεύθεροι, ἐὰν ἤθελαν, νὰ ἀναβάλωσι τὰς ἐκλογὰς ἐπὶ ἔν ἢ δύο ἢ καὶ περισσότερα ἔτη; Καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ διενεργήσωσιν ἐκλογας βίας καὶ νοθείας; Καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ καταχρατήσωσι βίᾳ τὴν ἀρχὴν μετὰ τὰς ἐκλογάς; Ἀντι τούτου, ὁ Βενιζέλος ἔσπευσεν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν νὰ ζητήσῃ τὴν παραίδοσιν τῆς ἐξουσίας καὶ νὰ ἀπέλθῃ.

Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ τονίσωμεν πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, ὅπως καὶ πρὸς τοὺς φίλους, ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν θὰ διαψεύσῃ ἑαυτὸ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Διότι εἶνε σταθερῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀποφασισμένον νὰ τηρήσῃ στοιχεῖα σύμφωνον πρὸς τὴν ψῆφον τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920. Δὲν ἔχει σήμερον λαϊκὴν ἐντολὴν νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ προγραμμα του ὅπως εἶχε τὴν 1916 τὴν ἐντολὴν τῆς 31ης Μαΐου 1915. Καὶ δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν βιαίαν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς, ἔστω καὶ ἂν αὐτὴν παρῆχεν ἐλπίδας διαιώσεως τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, διότι διὰ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ εἶχεν ἀνάγκην καὶ πάλιν τῆς λαϊκῆς ἐγκρίσεως. Καὶ τὴν λαϊκὴν αὐτὴν ἔγκρισιν πρέπει νὰ τὴν ἔχῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐκπεφρασμένην, ἵνα ἐπ' αὐτῆς στηρίξῃ τὰς προσπαθείας του.

Ἄλλως τε, μόνον διὰ τῶν ἐκλογῶν δύναται νὰ βελτιωθῶσι τὰ ἐξωτερικὰ ἡμῶν πράγματα. Κινήματα βίας εἰς οὐδὲν ὠφελοῦν καὶ **ἀποκρούονται ἀπολύτως, ὡς ἀντικείμενα εἰς τὰς θεμελιώδεις βάσεις τοῦ προγράμματος τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων**. Διότι ἐὰν — ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν — ἐὰν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀπέβλεπεν εἰς τὴν βίᾳ κατακράτησιν τῆς ἀρχῆς, διατί τότε ἔκαμεν ἐκλογάς, διατί τὰς ἔκαμεν ἐλευθέρας καὶ διατί καταψηφισθὲν περέδωκε τὴν ἀρχήν; Εἰ τοιαύτην ἀντίφασιν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλθωμεν πρὸς ἡμᾶς; οὐτοῦς, ἀλλὰ θ' ἀκολουθήσωμεν τὰς ἰδίας ὡ; καὶ εἰς τὸ παρελθὸν γραμμ'ς, ἀποβλέποντες εἰς μόνην τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύ νν. Ἄλλο τὸ ζήτημα ἂν ἡ Κυβέρνησις θέλῃσῃ νὰ καταχρατήσῃ τὴν ἀρχὴν ἐναντίον τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Τότε ἐκείνη θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ οὐχὶ ἐξωθεν ἐνεργείας. Οὐδὲς λόγος ὑπάρχει, ἄλως τε, ἐπιτευσμέ ων ἐνεργειῶν καὶ μέτρων, Τίποτε δὲν δύναται νὰ προληφθῇ διὰ βιαίων κινημάτων, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν σφαλμάτων εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν θὰ ἐπήρχοντο ἀμείλικτα. Μόνον ἐὰν **ὁ λαϊκὴς ἐμπιστοσύνης** ἤρχετο τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὴν ἀρχὴν, ἠδύνατο νὰ σώσῃ ἐξωτερικῶς ὅ,τι εἶνε δυνατὸν νὰ σωθῇ καὶ ἠδύνατο συγχρόνως νὰ ἀναμορθώσῃ τὴν χώραν ἐσωτερικῶς.

Γ. ΡΕΝΤΗς.

ΚΡΙΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΑΘΗΝΑΙ, 19 Αὐγούστου

— ***Ἀνακοίνωσις τοῦ γραφείου τοῦ τύπου***

Ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ Τύπου ἐδόθη χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἐκ Κων(πόλεως τηλεγράφημα:

Κων)πολις10. Ὁ «Βόσπορος», σχολιάζων τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν γράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων: «Ἡ νέα ἐπίθεσις, ἐπεχρμὲ η τὴν πρ τεραίαν τῆς Συνδιασκέψεως; τῆς εἰρήνης δὲν δύναται νὰ διευκρινήσῃ τὴν κατάστασιν. Κατὰ διαφόρους ἐπιβεβαιώσεις καὶ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ στρατηγοῦ Τάουσεντ ὁ κεμαλικὸς στρατὸς ἀπέρῃ ἰσχυρότατος, εἶνε ὅμω; ἐνίοτε λίαν εὔκολον νὰ ἐξοπατῶνται καὶ στρατιωτικοὶ ἀκόμη περὶ τῆς καταστάσεως ἑνὸ; στρατοῦ. Πρὸ ἰδεμῆς ὁ Τζαφὲρ Ταγλὰρ τῆς Θρίκης. Ἀναμείνωμεν τὰ ἀποτελέσματα, διότι ἂν οἱ Κεμαλικοὶ ἀποτύχωσιν εἰς τὴν ἐπίθεσιν αὐτῶν, ἡ κατάστασις αὐτῶν θ' χειροτερεύσῃ εἰς τὴν Συνδιάσκεψ.ν τῆς Βενετίας ἂν αὕτη συνέλθῃ.

Ἡ «Βακὴτ» λέγει: ὅτι ὁ στρατὸ; τῶν ἐθνικιστῶν εἶνε ἡ τελευταία Ἰσλαμικὴ στρατιὰ καὶ ἡ ὑστάτη ἐλπὶς τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ «Τερζὴτ-Ἐφκὰρ» ἐπιδοκιμάζουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιθέσεως φρονεῖ ὅτι, αὕτη θὰ στοιχήσῃ ἀκριβὰ εἰς τὸν Κεμαλικὸν στρατὸν, θρηνεῖ δὲ ἀπὸ τοῦδε τὰς σημαινὰς ἀπωλείας τὰ; ὁποίας ὁ στρατὸς οὗτος θέλει ὑποστῇ ἕνεκα τῆς ἐπιθέσεως ταύτης.

Ἐν γένει ὁ Τουρακὸς τύπος δίδει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι αἱ ἀπώλειαι τοῦ Κεμαλικοῦ στρατοῦ θὰ εἶναι ἀνεπανόρθωτοι.

Οἱ Ἐθνικισιακοὶ κύκλοι τὴς Κων/πόλεως βεβαιοῦσιν, ὅτι τὸ Κεμαλικὸν Ἀρχηγεῖον δὲν θὰ στείλῃ εἰ; Κων)πολιν ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα παρὰ μόνον βαθμιαίως καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς διακοπῆς τῶν τηλεγραφικῶν συγκοινωνιῶν.

Οἱ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κυβερνήσεων κα. οἱ τοῦ τύπου μετέβησαν, ὡ; λέγεται, εἰ; τὸ μέτωπον ὅπω; παρακολουθήσωσιν ἐκτοῦ σύνεγγυς τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

— ***Τὰ Κεμαλικὰ ἀνακοινωθέντα***

Τὸ Γραφεῖον Τύπου τοῦ ὑπ. υγείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεκοίνωσε τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα:

Κων)πολις. 18.— Ἐπίσημα Κεμαλικὰ ἀνακοινωθέντα: Τῆς 13 Αὐγούστου. Τομεὺς Χοτζὰ-Τεῖ. Ἀψιμαχίαι ἀναγνωρίσεως εὐνοϊκαὶ δι' ἡμᾶς. Ἀξιωνιδασμοὶ ἐκτελεσθέντες; ἐκ μέρους τῶν στρατευμάτων μας ἐνισχυθέντων διὰ πυροβολικοῦ ἐναντίον ὀχυρῶν ἐχθρικῶν θέσεων εἰς τὰ μέτωπα Σ-ὶτ Γαζῆ καὶ Ἀφιὸν Καραχισὰρ ἠστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, καταληφθέντων σουβλιάων τμημάτων ὀχυρῶν θέσεων τοῦ ἐχθροῦ. Συνελάβομεν πολλοὺς αἰχμαλώτους.

Τῆς 14.—. Ἡ ἀπὸ τῆς χθὲς ἀρξαμένη ἐπίθεσις ἡμῶν ἐξακολουθεῖ. Ἀριστερὰ πέρυξ ἡμετέρου στρατοῦ κατέλαβε καθ' ὁλοκληρίαν ἀπάσας τὰς ὠχυρωμένας θέσεις, ἀποτελουμένας ἐκ τριῶν γραμμῶν, τὰς ὁποίας ὁ ἐχθρὸς ὠχύρωνεν ἀπὸ ἑνὸς ἔτους, ἐνισχύσας αὐτὰς διὰ συρματοπλεγμάτων. Ἀνεκτήσαμεν τὸ Ἀφιὸν Καραχισὰρ ἀποκρούσαντες δι' ἐφόδου ἐιφολόγχης ἀτάσας τὰς ἐχθρικὰς ἀντεπιθέσεις. Ὁ ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἡ ποσότης τῶν λαφύρων εἶνε σημαντικαί. Αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ κέντρου καὶ τῆς δεξιᾶς ἡμῶν πτέρυγος ἐξελίσσονται ἐπιτυχῶς.

— ***Σχόλια τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου»***

Παρίσιοι 18.—Ὁ «Χρόνος» σχολιάζων τὰ στρατιωτικὰ γεγονότα τοῦ Ἀφιὸν Καραχισὰρ ὑπεν θυμίζει ὅτι ἡ Γαλλία κατέβαλε πάσας τὰ; προσπαθεία; πρὸς ἐπίτευξιν συμβιβασμοῦ καὶ ὅτι οἱ Τοῦρκοι πρὶν ἐξαπολύσουν τὴν ἐπίθεσιν ἀπέστειλαν εἰς Λονδῖνον τὸν Φετχὴ βέην, ἀποπεμφθέντα ὅμω; ἐκεῖθεν.

Ἡ Ἀγγλία, προσθέτει, δὲν εἶχεν ἢ νὰ εἴτῃ λέξεις πνας διὰ τὴν τηχεῖαν σύγκλισιν τῆς Διασκέψεως; τῆς Βενετίας, ἀλλὰ δὲν τὰς εἶπε.

«Πρὸ τῶν γεγονότων τούτων ἡ Γαλλία δὲν σκέπτετο ἄλλο τι ἢ νὰ ἐπιστεύσῃ τὴν εἰρήνην. Ζητεῖ ἀπὸ τοῦδε ἐπειγόντως τὴν σύγκλησιν τῆς Διασκέψεως τῆς Βενετίας ἵνα προληφθῇ ἡ ἀνωφελὴς οἰμωτοχυσία. Δὲν τρέφει καμμίαν ὀπισθοβουλίαν, ἀλλὰ νομίζει ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀνακτήσουν ὁλόκληρον τὸ ἀπωλεσθὲν ἐθνικὸν ἔδαφος.

«Γνωρίζει δὲ ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἀπελευθερώσουν ἀργὰ ἢ γρήγορα ὅλην τὴν χώραν των.

«Ἡ παράτασις τοῦ πολέμου καταλήγει θὰ ἦτο κακὴ πρᾶξις».

— ***Καὶ ὁ Ἀγγλικὸς τύπος***

Τὰς ἀνωτέρω ἀντιλήψεις τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» ὑποστηρίζουν ἐν μέρει καὶ τὰ τουρκόφιλα Ἀγγλικὰ φύλλα καὶ ἰδίᾳ τὸ «Μόρνιγ-Πόστ» τὸ ὁποῖον γράφει:

«Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ, καταλήγα ὁ ἀρθρογράφος, θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν χρεωκοπίαν καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐχθρότητα τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν».

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς δημοσιεύει χάρτην τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ φωτογραφίας τοῦ Κεμὰλ καὶ τοῦ Ραφὲτ πασᾶ ὑπὸ τοὺς τίτλους: Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς συντρίβων». «Οἱ Τοῦρκοι προελαύνουν χειμαρρωδῶς.», «Τὸ ἱππικὸν ἐνεργεῖ μεγάλην κυκλωτικὴν κίνησιν». «Ὁ Κεμὰλ πασᾶ; ἐξαπέστειλε δέκα μεραρχίας κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γραμμῆς τοῦ Κέντρου».

Τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Κεμὰλ ἢ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς θεωρεῖ ὡ; ἀποτέλεσμα τῆς ἀποτυχίας τῶν Συμμάχων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπέμεναν εἰς τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκ Μ. Ἀσίας.

Τὸ «Νεϊάηλυ Ἔξπρες» ἐπίσης ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφει ὅτι ὁ Κεμὰλ ἐκυρίευσε τὸ Καραχισὰρ καὶ κατήνεγκε βαρὺ πλῆγμα κατὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου,

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ
ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΚ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΤΙ ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» τῆς 19ης τρέχοντος γράφει τὰ ἑξῆς:

Αἱ κατὰ τὸ μεταμεσονύκτιον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ παραταθὲν μέχρι τῆς 3ης πρωϊνῆς, ἀνακοινωθεῖσαι ὑπὸ τῶν κ. κ. Στρατου καὶ Θεοτόκη λεπτομέρειαι τῆς ἐν τῷ Μετώπῳ καταστάσεως, πᾶν ἄλλο ἢ ἀνησυχίας δύνανται νὰ δικαιολογήσουν. Οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ προσεκόμισαν ἐκ Σμύρνης ὀγκώδη φάκελλον, περιέχοντα ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἐκθέσεις τοῦ Στρατηγείου, τὰς συνταχθείσας κατὰ τὴν πολύφωρον συνεργασίαν αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου κ. Χατζηανέστη, τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ κ. Στεργιάδη καὶ ὅλων τῶν ἁρμοδίων Στρατιωτικῶν παραγόντων, περὶ τῶν γεγονότων τοῦ Μετώπου, ἐπ' αὐτῶν δὲ καὶ ἐγένετο ἐξονυχιστικὴ συζήτησις ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν προσκομισθεισῶν ἐγκύρων πληροφοριῶν ἡ Κυβέρνησις ἐκανόνισε τὰς περαιτέρω ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας τῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης ἐντὸς τῆς ἡμέρας θέλει ἐκθέσῃ καὶ πρὸς τὴν Α. Μ. τὰ τῆς καταστάσεως ἐν τῷ Μετώπῳ.

Δέον νὰ τονισθῇ ὅτι πέραν τῆς διαταχθείσης ἐκκενώσεως τοῦ Ἀφιὸν Καραχισάρ, λόγῳ τῶν πολὺ ὑπερτέρων δυνάμεων τῶν ἐπιτεθέντων εἰς τὸν τομέα ἐκεῖνον, οὐδεμία ἄλλη ἀξία λόγου ἐπιτυχία ἐσημειώθη ἐκ μέρους τῶν Τούρκων εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ Μετώπου. Ἡ πρὸς Τουλοῦ — Μπουνὸν σύμπτυξις ὡς καὶ

'ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνην

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
Ἐτησία	Δρ. 60	Ἐτησία Φρ. χρ.	75
Ἑξάμηνος	» 35	Ἑξάμηνος	» 40

Συνδρομαὶ καὶ σημειώσεις προπληρώνονται

Ἀρχισυντάκτης καὶ Ὑπεύθυνος
ΤΙΜΟΘ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΕΛΗΣ

μας. Ἡ μεταβολὴ τῆς παριτάξεώς μας ἀρα συντελεῖται μετὰ μαθημματικῆς ἀκριβείας καὶ δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐμφάνισις ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν ἐπιχειρήσεων, γεγονότων ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ μετατρέψουν τὴν τοπικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐχθροῦ ἄρδην.

Παραλλήλως, πρὸς τὰς κινήσεις τοῦ Μετώπου τὸ Ναυτικὸν Ἐπιτελεῖον, ἀπὸ συμφώνου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διεβίβασεν ὁδηγίας πρὸς τὸν Στόλαρχον περὶ ἐνδεδειγμένων κινήσεων κατὰ θάλασσαν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ στόλος μας νὰ εὑρεθῇ συνηνωμένος καὶ ἕτοιμος πρὸς δρᾶσιν εἰς ὡρισμένην κατεύθυνσιν.

Χαρακτηριστικώτατον γεγονός, ὅπερ δύναται νὰ ἐμπλήσῃ ἡμᾶς ὑπερηφανείας, εἶνε καὶ τὸ ἐπισημότατα διαπιστωθὲν ὅτι ἐκεῖ ὅπου τὰ στρατεύματά μας συνεπτύχθησαν, διεξαγομένου λυσσωδεστάτου ἀγῶνος ἀπέναντι πολλαπλασίου ἐπιτιθεμένου ἐχθροῦ, κατώρθωσαν ἐν τούτοις νὰ συλλάβουν μέγαν ἀριθμὸν αἰχμαλώτων Τούρκων, οἵτινες ἀνωμολόγησαν ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν Κεμαλικῶν εἶνε κατ' ἐξοχὴν βαρεῖαι.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΟΒΙΕΤ ΚΑΙ ΚΕΜΑΛ

Λονδῖνον, 17.—Τὸ «Μόρνινγ Πόστ» ἀναδημοσιεύει ἀντεπόκρισιν τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀπεσταλμένου τῆς Σοβιετικῆς ἐφημερίδος «Ἰζβέστια» μεταδίδοντος πληροφορίας ἐν σχέσει μὲ τὴν πολιτικὴν τῶν Σοβιὲτ ἀπέναντι τῶν Κεμαλικῶν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς βεβαιοῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας κατέβαλον οἱ Μπολσεβίκοι ὑποστηρίζοντες τοὺς ἀντιπολιτευομένους τὴν παροῦσαν Κεμαλικὴν Κυβέρνησιν, ἀπέτυχον οἰκτρῶς.

"Ἤδη, καταλήγει ὁ ἀνταποκριτής, τὸ συμφέρον τῶν Μπολσεβίκων ἔγκειται εἰς την προσπάθειαν, ὅπως διαλυθῇ ἡ ψυχρότης, ἥας ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Μουσταφὰ Κεμάλ.

— *Τὰ μελλοντικὰ σχέδια*

Παρίσιοι, 17.— Διοβιβάζουν ἐκ Λονδίνου πληροφορίας "Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, καθ' ἃ; ὁ Ριζὰ Νουρῆ βὴ, Κεμαλικὸς ἀπεσταλμένος εἰ, ἐν Μόσχᾳ, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν "Ἀγκυραν, κομίζων, ὡς λέγεται, ἐπιστολὴν γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦντος Λενὶν ἐπὶ τῆς κλίνης του πρὸς τὸν Κεμὰλ πασάν.

Λέγεται, ὅτι πρόκειται περὶ μελλοντικοῦ σχεδίου ἐπιχειρήσεων μεταξὺ τῶν Κεμαλικῶν, Μπολσεβίκων καὶ τῶν Βουλγάρων ἀπομλέποντος εἰς κοινὴν ἐνέργειαν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, αἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἐμφανισθοῦν.

— *Συγχρηστήρια πρὸς τὴν "Ἀγκυραν*

Κων)πολις, 18.— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀγκύρας; ὁ ἐκεῖ ἀνιπροσωπος τῶν Σοβὲτ Ἀφίλωφ ἀπέκτεινε συγχαρητήρια πρὸς τὴν κεμαλικὴν ἐθνοσυλλέλευσιν διὰ τὴν προχώρησιν τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν νότιον τομέα τοῦ μετώπου. Τὰ συγχαρητήρια τοῦ Μπολσεβίκου ἀντιπροσώπου ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τῆ ἐθνοσυνελεύσεως διὰ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν ὑπὲρ τῶν Σοβιὲτ.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

ΒΕΝΖΙΝΑΡΟΤΡΑ FORDSON
Ι. ΚΟΝΤΕΛΗΣ & Σ/ΙΑ

Μόνοι γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Πειραιῖ. Ἄμεσος παράδοσις εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, Ἰόνιον, Σάμον, φορτηγὰ, ἀναλλακτικὰ εἰς τιμὰς ὀφυθείσας ὑπὸ τῆς ἑταιρείας

FORD MOTOR COMPANY

ΓΕΓΟΝΟΤΑ εἰ ΣΧΟΛΙΑ

ΕΝΩ Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ὑπὸ κατανάγων τὸ ἄλογ του, ἄσων καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως μεταδώσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν λαὸν τὴν ἐλπίδα καὶ ἐμπνεύσῃ τὴν αἰσιοδοξίαν, τὰ κυβεντικὰ ὄργανα χαρακτηρίζουν τοὺς Φιλελευθέρους; ὦ;... **Τσέτας!** Τί νὰ εἴπῃ τις διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης. "Ὅλα τὰ πράγματα εἰς τὸν κόσμον ἔχουν ὅριο. Διὰ τὴν ἀπίμαν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τὴν ἀνευσηδησίαν, τὰς προδοτικὰς πρὸς τὴν πατρίδα διαθέσεις των, τὴν μοχθηρίαν, τὴν κατασυκοφάντησιν τῶν πάντων, δὲν ὑπάρχουν ὅρια. Καὶ ὅσον ἀντ λαμβάνονται τὰ εἰδεχθῆ ταῦτα κυκλικὰ τῶν σπλάγχνων τοῦ "Ἑλληνισμοῦ ἐγγίζουσαν εἰς τὸ τέρμα τῆς τὴν βασιλείαν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς προδοσίας ταυτόσημον καταλαμβάνονται ὑπὸ λύσσης .Καὶ ὑψιλομένα ὑπὸ τοῦ πάθους δὲν δύνανται πλέον νὰ ἀντιληφθῶν ὅτι μὲ τὰ γραφόμενά των οὐχὶ τὸν ἀηδιαν, ἀλλὰ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν πολλῶν προκαλοῦν, ἥας ἀφορμὴν ζητεῖ διὰ νὰ ἐκσπάσῃ ἀμείλικτος κατὰ τῶν κεφαλῶν των.

ΟΙ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ ὀξιωματικοὶ τῆς Ἀμύνης πρὸ τοῦ δημοτρηθέντος ἐν Μικρασίᾳ κινδύνου, ἐκλιπαροῦν τὴν κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα ὅπως τοῖς ἐπιτρέψουν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ μέτωπον. Πᾶσα κυβέρνησις πατριωτικὸς σκεπτομένη θὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ ἐκπληρώσῃ τὸν τοιοῦτος διατυπωθέντα διακοπὴ πόνων τῶν πατριωτῶν τούτων ἀξιωματικῶν, καὶ θὰ ἐνίσχυεν τὸ στράτευμα δι' ἀξιωματικῶν δεδοκιμασμένης ἀξίας, φιλοπατρίας καὶ ἡρωϊσμοῦ, τῶν ὁποίων τὰ μέτωπα ἔστεκεν πάντοτε ὁ σέφανος τῆς νίκης. Δυστυχῶς ἀπὸ κυβερνήσας μόνον τὸ κόμμα ἐσκεπτόμενον; καὶ δι' αὐτὸ μοχθοῦντα , δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐλπίζωμεν τοιούτος χαρτονομίας.

Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», ἡ εἰδεχθεστέρα καὶ ἀτιμωτέρα ἐκπροσώπησις τοῦ φουλοκρατικοῦ τύπου, ἀποφέγγεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ θυσιασθῶμεν «*εἰς ἕνα εὔζωνον διὰ νέας περιπετείας*». Συμβουλεύουν οὕτω οἱ ἄνθρωποι οἱ ἔχουν τὴν ἀδιανοησιὰ νὰ κατηγοροῦν τοὺς φιλελεύθερους, ὡς **Τσέτας**, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Κεμὰλ ἐπιτίθεται, ὁ δὲ στρατὸς μας ἀναγκάζεται νὰ συμπτυσσεται, ἀντὶ τούτου, νὰ πετοῦν νὰ ὅλλα καὶ νὰ φύγῃ. Διότι πῶ ἄλλως δὲν θὰ θυσιάσωμεν οὐδὲ ἕνα εὔζωνον! Ἡ θυσία ἠμπορεῖ νὰ πρόξῃ ὑπὸ μόνον κατὰ τὴν τυχὸν διεύεργειαν ἀντεπιθέσεω., ἀλλὰ καὶ ἐν περιπτώσει ἡμύνης ἢ καὶ συμπτύξεω! Καὶ ὅμως οἱ προστυχοι αὐτοὶ μουντζουρωτῆδες τοῦ χρεστου, οἱ ἐξευτελιζοντες καὶ μολύνοντες τὸ τίμον δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα, ζοῦν ἀνενόχλητοι ἐν Ἀθῆναις, διὰ ν' ἀποτελεσθοῦν τὸ προδοτικὸν των ἔργον. Ἀλλὰ τοιαύτην Κυβερνησιν, μόνον τοιοῦτος ἤρμοζε νὰ τὴν ἐκπροσωπῇ τύπος!..

ΔΕΝ ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΜΕΝ ὅτι ὁ Ἐξοχώτατος θὰ εἶνε κατεθυσιασμένος μὲ τοὺς ἀδόλους τοῦ κ. Γιαννίρη ἐν Ἀλμυρῷ. Ἰδοὺ ὁμολογεῖ ἀντίστοιχοῦ προϊστομένου του. Καὶ ἠσο ἑπόμενον. "Ὅταν ὁ Γεν. Διοικητὴς ὀργανώνει φασιστικὰς ἐπιθέσεις ἐν αὐτῷ τῷ Δημοσίῳ κτήρῳ Μυτιλήνης, πῶς νὰ μὴ ζηλώσουν τὴν δόξαν αὐτοῦ, πῶς νὰ μὴ τὸν μιμηθοῦν οἱ ὑπόδικοι κατ' τοῦ; Καὶ ὄμμὸ ον τὸν ἐμιμήθησαν, ἀλλ' ὁ κ. Γιαννίρης ἐφαλοιμιμήθη καὶ νὰ τὸν ὑπερβῇ. Καὶ ἀντὶ νὰ κατοφγήγῃ εἰς φασιστάδες ἔπαιξε αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ρόλον τοῦ φασίστα ἐπιτεθεὶς ὁ ἴδιος ἐν μέσῳ κοφεκτεῖρ κατὰ τοῦ δικηγόρου κ. Μπουρλιωφρ. Φανταστῆτε τώρα ἕ.α ὑπόδικο-ητὴν π λαίοντα σὰν τὸν κοινωτερον τραμπούκον μέσα εἰς τὸ καφενεῖον, καὶ ἠρωϊστα κα βωμοὶ χοῦντα, ἀλλὰ καὶ ἐμμεταμένον φυσικὰ τὰ ὅμοια. Ἰδοὺ κρατικὴ ἀξιοπρέπεια. Ἰδοὺ ἐπιφοσώπησις τῆς Πολιτείας. Αὐτὴ εἶνε ὑψιυψὴς ἡ εἰκὼν τῆς "Ἑλλάδος ἀπὸ τοὺς θριαμβευτὰς τῆς 1 Νοεμβρίου. Καὶ ὕστερον ἀπὸ αὐτὸ τὸ κατάντημα εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ἐπέλθῃ τὸ καταχάλιασμα τῆς ἀτυχοῦς μας πατρίδο.;

"ΤΑ ΜΑΡΑΜΕΝΑ ΧΕΡΑΚΙα,,

ἔργο γεμάτο ποίησι, πόνο, καὶ ἀγάπη.

τὰ Μαραμένα χεράκια

εἶνε τὸ ἔργο ποὺ θὰ συγκλονισῃ ὁλότελα τὶς ψυχὲς τῶν θεατροφίλων.

γιὰ τὰ Μαραμένα χεράκια

γράφηκαν ἐπίτηδες τραγούδια, ποὺ τάπαν ἡ Σοσὼ Κανδύλη καὶ ὁ Πρόδρομος.

ἀπὸ τὰ Μαραμένα χεράκια

θὰ φέρετε σιὸ νοῦ σας, ὅσα ζήσατε στὴν Ἀθήνα, τὶ τραγικὲς αὐτοστονίες τοῦ «Μιμήκου καὶ τῆς Μαίρης», τῆς «τραντοφωλιᾶς τοῦ Νεκροταφείου», καὶ τῆ Φλεγμονῆς ὀχνῆς τοῦ ξενοδοχείου τῶν «Κυμάτων».

γιὰ τὰ Μαραμένα χεράκια

θὰ μαραθοῦν καὶ πολλὲς Ἀσεβαπὲς καρδιές. Αὐτὰ εἶνε τὰ «Μαραμένα χεράκια» ποὺ ἡ σημερνὴ παράσταί τοι; θὰ ἀνατάσῃ τὴ Μυτιλήνη.

ΔΙΑ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣ εἰσαδήποτε ἀποταυῆτε εἰς τοὺς κ. κ. *Νασόπουλον—Δικκάκιν* Μπὰς φανόρ.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Αἴτησις ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης**

Κων)πο ις, 18.— Ὁ συνταγματάρχης κ. Κοιδύλης ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκη καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον κ. Χατζηανέστην τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου δηλ ῖ ὅτι τίθεται μεθ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐνταῦθα ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Στρατιᾶς, ὅπως χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὸ μέτωπον,

— **Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν τῶν Προέδρων Κοινοτήτων**

Ἐδημοσιεύθη εἰς ξ τὴν «Ἐφημερ δα τῆς Κυβερνήσεως» τὸ διάταγμα τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν τῶν Προέδρων Κοινοτικῶν ,Συμβουλίων ἔχον οὕτω :

«Ἡ ὑπηρεσία τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτικῶν Συμβ λ ων τῆς περιόδου 1921—22, ἡ λήγουσα τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1922, παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρ.ου 1922, ἀ αβ λλομένης τῆς νόμῳ διὰ τὴν 15ην Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὡρισμένης ἐνεργείας ἐκλογῆς νέων Προέδρων.

Ἀνεπίδοτα τηλεγραφήματα

Μεζελιοῦλαν Βόχλη ἐκ Παρισῶς, Ὀδυσσέα Ἀντωνιάδη ἐξ Ἀθηνῶν, Ἀνδρονίκην Μουρουλάκη ἐκ Μηνασταηρακίου, Στέργιον Δισμαντῆν ἐκ Ρεβεκιῶν, Ἀσημοῦλαν καὶ Ἐμμανουὴλ Στυλιανοῦ ἐκ Παρισῶς.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφὼ»

Ἀπόψε Δευτέραν, Σουαρὲ ντὲ Γκαλὰ, μὲ τὸ αἰσθηματικώτατο καὶ γεμᾶτο ποίηση ἔργο *«Τὰ Μαραμένα χεράκια»*. Τὸ ἔργο ξετυλίγετε μέσα στὴ μαγευτικὴ Βενετία, χωρεῖζει δὲ τὴν ἔναρξιν τῆς χαμερινῆς περιόδου.

Πρόσεχῶ ἡ Ζακομπίνη καὶ ἡ Ντέλια.

— **Ὁ «Ἐλ. Λόγος» ἐν Κυδωνέαις**

Οἱ ἐν Κυδωνίαις συνδρομηταὶ τοῦ «Ἐλ. Λόγου» θὰ λαμβάνουν τὸ φύλλον των ἐκ τοῦ πρακτορείου ἐφημερίδων τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Γαλακτίδου.

Εἰς τὸ ἴδιον πρακτορεῖον ἀνετέθη ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ τυπογραφείου μας. Οἱ ἐν Κυδωνίαις ὄντες ἔχοντες ἀνάγκην οἱαδήποτε τυπογραφικῆς ἐργασίας δύνανται νὰ ἀποτεθῶσιν εἰς αὐτό.

Ὁ «Ἐλ. Λόγος» ἐν Περγάμῳ

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι ἀντιπροσωπός μας ἐν Περγάμῳ τυγχάνει ὁ κ. Ἀλέξανδρος Β. Μουτζιλέλλης εἰς ὃν δέον νὰ ἀπευθύνωσι καὶ οἱ ἐκεῖ φίλοι τῆς ἐφημερίδος διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὸν «Ἐλευθ. Λόγον» ἢ τὴν παραγγελίαν τυπογραφικῶν ἐργασιῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

Ἀγγλικὸν Ὑπροξενεῖον — Μυτιλήνης

Εἰδοποιοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες διαβατήριον πρὸς ἐπικύρωσιν, ὅτι φοιλουσι νὰ παρασυζωντοι εἰς τὸ Ὑπροξενεῖον αὐτοπροσώπως. 3—3

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΛΗΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΙΣΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 23 Αὐγούστου διὰ Δορδανέλλας, Καλλίπολιν, Κων)πολιν.

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ἀναχωρεῖ τὴν 26 Αὐγούστου διὰ Λεδέαγατς, Κεβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον Χαλκίδα, Πειραιᾶ, Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πόρτ-Σαΐδ, Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἰσμήνη» ἀναχωρεῖ τὴν 27 Αὐγούστου Σάββατον διὰ Σμύρνην, Χῖ ν, Πειραιᾶ, Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ

ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΟΝ

Κεδεδιέ

Τὸ «*Ἀμπασία*» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 24 Αὐγούστου ὥραν 11ην π. μ. διὰ Σμύρνην, Πειραιᾶ, Ἀλεξάνδρειαν.

ΣΗΜ. Ὁ Στόλος τῆς Ἑταιρίας ἐπλουτίσθη τελευταίως μὲ δύο νέα ἀτμόπλοια τὸ «Boulac», ἐπ βαπῶν πρώτης τάξεως μὲ δύο ἕλικας καὶ τὸ «Ramleh».

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ

SUN FIRE OFFICE

Ἡ μεγαλαιτέρα καὶ ἀρχαιοτέρα Ἀγγλικὴ Πυραφαλσιακὴ Ἑταιρία.

Ἐκδίδονται συμβόλαια εἰς Λίρας; Ἀγγλίας καὶ Δρ χμής.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ὑπερωκεάνειον «*ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ*» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τὴν 29ην Αὐγούστου κατ' εὐθεῖαν διὰ Νέαν Ὑόρκην.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. Ἐπιβάται ὅτι ἀφείλουν νὰ εὐρίσκωνται εἰς Πειραιᾶ 15 ἡμέρας ἐνωρίτερον πρὸ τῆς ἄνω ὁριζομένης ἡμέρας ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοπλοίου πρὸς ἔγκαιρον ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων παρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Πρεσβείας.

Ὁ Πρόκτωρ
Π. Μ. Τζωρτζίδης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Ἐλευθ. Λόγου»
ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 301 ΑΘΗΝΑΙ 21 Αὐγούστου ὥρα 3.40 πρωϊνὴ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἀλλεπάλληλοι συσκέψεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἔλαβον χώραν χθὲ.

Τὸ ἀπόγευμα ἐξεδόθη τὸ ἀκόλουθον ἐπίσημον ἀναμοινωθέν.

«Κατὰ τὰ διατεταγμένα ἡ σύμπτυξις τῆς νοτίας ὁμάδος ἐξηκολούθησε ἄνευ πιέσεως τ ῦ ἐχθροῦ. Τὸ τρίτον σῶμ τ συμπτύσσεται ὡσαύτως περατωθείσης τῆς πρὸ ἡμερῶν διαταχθείσης ἐκκενώσεως τοῦ Δορυλαίου.

ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ ὑποστράτηγος Κωνσταντόπουλος ἀναλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἀνωτέρου διοικητοῦ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀντὶ τοῦ κ. Μπαῤῥα,

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης μετέβη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν συνδιαλεχθεὶς ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Ἄγγλου ἐπιτεταγμένου.

ΕΚΖΗΤΗΣΙΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν κ. Στράτος μεταβὰς εἰ τὴν Ρουμανικὴν πρεσβείαν συνωμίλησεν ἐπὶ δίωρον μετὰ τοῦ Ρουμάνου πρεσβευτοῦ κ. Τζουβάρα. Λέγεται ὅτι ἐζήτησε τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ρουμανίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Σήμερον θὰ συνέλθῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἀ χιστρατήγου κ. Χατζηανέστη.

Ἀρ. 3017 ΑΘΗΝΑΙ 21 Αὐγούστου ὥρα 4.0 πρωϊνὴ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΕΥΛΟΓΩΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΛΥΤΡΩΤΟΥΣ

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης ἀπηύθυνε τὰς εὐλογίας τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ μαχόμενα Ἑλληνόπουλα, καλεῖ δὲ ὅλους τοὺς ἀ υτρώτους νὰ προσέλθουν ὡ; ἐθελονταὶ ὅπως πυκνώσουν τὰς τάξεις τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσ ᾳ ἀγωνιζομένου τὸν ὑλὲρ τῶν ὅλων μας ἀγῶνα στρατοῦ.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Ὁ ἐν Κων)πόλει παραμένων ἡρωϊκὸς στρατηγὸς Ἰωάννου διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν Βασιλέα ἐζήτησε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέτωπον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΛΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΦΙΟΝ ΚΑΡΑΧΙΣΣΑΡ

— *Ἡ ἐκκένωσις τοῦ τομέως ἐγένετο ἐν πλήρει τάξει*

Ἀθῆναι, 17.—Αἱ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πληροφορίαι περὶ τῆς μάχης τοῦ Ἀφιόν Καραχισὰρ παρέχουν τὰς ἑξῆς λεπτομερείας: πέραν τῶν παραληφθεισῶν εἰς τὰ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα.

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἐχθροῦ ἤρχισε τὴν πρωΐαν τ ῦ Σαββάτου, 13ης Αὐγούστου, κατὰ τὸ τομέω, Ἀφιὸν Καραχισάρ, ὅστις εἰσδύσ ᾳ: ἐν ἐχθρικὴν παράταξιν σχηματίζων ὀξεῖαν σφῆνα.

Ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε τὴν ἐπ θεσιν διὰ σφοδροῦ βομβαρισμοῦ τῶν θέσεών μας, χρησιμοποιήσας βαρὺ καὶ πεδινὸν πυροβόλικον. Παρετηρήθη, ὅτι ὁ ἐχθρὸς διέθετε πυρομαχικὰ ἀφθονώτατα καὶ νέα. Ἡ ἐπίθεσις ἐνηργεῖτο μᾶλλον αἰφνιδιασικῶς. Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἐπιχείρησιν δ.εξήθησαν ἐν κοιρῷ νυκτὸς καὶ μὲ μεγάλας προφυλάξεις, ὥστε νὰ μὴ κατ ιστοῦν ἀ τιληπταὶ ἀπὸ τὸ ἀντίπαλον.

Τὴν ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ δδέχθησαν τὰ πρῶτα ιμήματα τῆς παρατάξεώς μας; μὲ ἀντοχὴν πρωτοφανῆ καὶ ἐκράτησαν τὰ; θέσις των ὑπὸ τὰς δυσμενεσιέρας; τῶν συνθηκῶν. Ὁ ἐχθρὸς ἔρριψεν εἰς τὴν μάχην πυκνὰ κύματα, διαδεχόμενα ἄλληλα. Τὸ σύνολον τῶν ἐπιτεθεισῶν δυνάμεων ὑπελογίσθη εἰς δέκα μεραρχίας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἀπὸ 3—4 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἡ δύναμις τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων εἰς τὴν ζώνην τῆς ἐπιθέσεως ἦτο κατωτέρα εἰς ἀριθμὸν καὶ πυροβολικόν. Ἀπὸ τῆς πρώτης σ τιγμῆς τὸ Γεν. Στρατηγεῖον, ἐπὶ τῇ βάσει προδιαγεγραμμένου σχεδίου, διέταξε τὴν σύμπτυξιν τῶν στρατευμάτων μας εἰς τὴν κυρίαν γραμμὴν τῆς ἀμύνης, ἥης διήκει 20 χιλιόμετρα δυτικῶς τῆς πόλεως τοῦ Ἀφιὸν Καραχισάρ. Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πρώτη γραμμὴ ἠμύνετο κατὰ τῶν ἐφορμώντων κυμάτων τῶν Τούρκων ἡ πόλις τοῦ Ἀφιὸν Καραχισὰρ καὶ ἡ περὶ αὐτὴν ἔκταυις ἐξεκενοῦτο αἱ δὲ ἐφεδρικαὶ δυνάμεις ὠργανοῦντο ἐπὶ τῆς ἀμυντικῆς γραμμῆ, καὶ ὑπότουσαι συγχρόνως τὴν τακτικὴν ὑποχώρησιν τῶν μαχομένων τμημάτων.

Τὴν ἐπέραν τῆς Κυριακῆ, συντελεσθείσης τῆς ἐκκενώσεως, ὅλη ἡ δύναμις τῶν στρατευμάτων τοῦ τομέω; εὑρέθη ἐπὶ τῆς ἀμυντικῆς γραμμῆς. Ὁ ἐχθρὸς δὲν παρηκολούθησε τὰ ὑποχωροῦντα τμήματά μας, τὰ ὁποῖα οὕτω συνεπτύχησαν ἄνευ πιέσεως καὶ ἐν τάξει.

Ὁ ἀρχιστράτηγος ἀνέφερεν εἰς τὴν Κυβέρνηση, ὅτι δὲν ἐχρησιμοποίησε τὰς διαθεσίμου; τὸν ἐφεδρείας πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ, καθόσον ὁ ἀγὼν ἦτο ἀνίσος, τὸ δὲ Στρατηγεῖον ἤθελε ν' ἀποφύγῃ ἀνθρωπίνους θυσίας.

— *Ἐπίδομὴ κατὰ τοῦ Ἐλβανλὰρ*

Ἡ ἀναφερομένη ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι ἐχθρικὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Ἐλβανλὰρ ἐνηργήθη δι' ἱππικοῦ καὶ ἐρίππου πυροβλικοῦ, λαβοῦσα χαρακτῆρα ἐπιδρομῆς. Ὁ ἐχθρὸς, ὑποθέτων ὅτι ἡ προσοχὴ τοῦ Στρατηγείου μας θὰ εἶνε συγκεντρωμένη εἰς τὸν τομέα τοῦ Ἀφιόν, ἐπεδόρμιεν ἐκ Μαιάνδρου κατὰ τοῦ Ἐλβανλὰρ μὲ τὴν πρόθεσ ν νὰ καταστρέψῃ τὰ ὑπάρχοντα ἐκεῖ ἔργα συγκοινωνίας; ὁ ψστης σημασία;. Ἡ ἐπιδρομὴ παρομοία τῆς ὁποίας ἐνηργήθη καὶ πέρυσιν, ἀπεκρούσθη ἀμέσως, χωρ ς νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἐχθρὸς τοῦ σκοποῦ του. Ἡ σπουδαιότης τοῦ σημείου τούτου του μετώπου εἶνε μεγίστη. Διὰ τοῦ Ἐλβανλὰρ, πρὸ τοῦ σταθμοῦ ἀνατολικῶς τῆς Φιλαδελφείας, διέρχεται ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ πρὸς Οὐσάκ καὶ Ἀφιὸν Καραχισάρ, δι' ἣ; τροφοδοτεῖται τὸ μέτωπον ἐκ Σμύρνης. Ὡς ἐκ τούτου ὁ τομεὺς οὗτος ἀποτελῶν τὸ εὐπαθέστερον σημεῖον τῆς ὅλης παρατάξεως; φρουρεῖται μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἐπαρκῶς, ὥστε νὰ ἀποκλείεται πᾶς κίνδυνος ἐξ ἐχθρικῆς ἐπιβ υλῆς.

ΔΕΝ ΕΝΗΡΓΗΘΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ Α Γ ΝΕΓΚΙΟΥ

Ἀθῆναι 19.—Ἐλήφθη χθὲς ραδιοτηλεγράφημα ἐκ Βορδὼ, ἀγγέλλον μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἐπίθεσιν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Ἀϊνεγκιόλ, ἐπὶ τοῦ βορείου μετώπου. Τὸ ραδιοτηλεγράφημα τοῦτο ἀπήλειφεν, ὡ; εἰκὸς ἡ λογοκρισία, πλὴν τὸ περι